

เทศน์เช้า วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม เพราะวันนี้เป็นวันพระ วันพระ วันโกน วันที่เรามีลมหายใจ วันที่เรายังมีโอกาสอยู่ เรายังชวนขวายเป็นบุญกุศลในหัวใจดวงนี้

ถ้าหัวใจดวงนี้ การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันเป็นสัจจะเป็นความจริงอันหนึ่ง แต่เวลาที่เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์สมบัติ เกิดเป็นมนุษย์สมบัติขึ้นมา คนที่มีอำนาจวาสนามา เขาเกิดมาค้ำช้อนเงินช้อนทองมา เขาก็มีอำนาจวาสนาของเขา

เราเกิดมาปากกัดตีนถีบขนาดไหน ทำให้จิตใจเราเข้มแข็ง ทำให้จิตใจเรามีประสบการณ์ เรามีประสบการณ์กับชีวิตไหม ชีวิตต้องปากกัดตีนถีบเพื่อความดำรงชีพ ดำรงชีพไว้ทำไม ดำรงชีพไว้ให้มีสติปัญญา

ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา คนมีสติปัญญาขึ้นมา มันจะถามขึ้นมาเลยว่า ชีวิตนี้มาจากไหน ชีวิตนี้เกิดมาเพื่ออะไร

คนที่เขาประสบความสำเร็จในชีวิตของเขาเวลาเขาจะเป็นจะตาย เวลาคนที่มีสติปัญญานะ เขาได้แบ่งมรดกของเขาให้เรียบร้อยแล้วเขาตายไป

เขาตายไปๆ ตายไปด้วยความอาลัยอาวรณ์ไหม ตายไปด้วยถ้าใครมีบุญกุศลตายไป สิ่งที่เกิดขึ้นไม่เคยตาย จิตนี้ไม่เคยตายมันก็ไปเสวยภพเสวยชาติของมันต่อไป ถ้าเสวยภพเสวยชาติต่อไป สิ่งที่เป็นเสวยภพเสวยชาติ มันไปเสวยภพเสวยชาติ มันเอาอะไรไปเสวย มันก็เอาบุญกุศลนี้ไปเสวยไง เอาคุณงามความดีของเรา เอาความซื่อ เอาความบกร่องของเราไปเสวย

ถ้าคนที่มันทำคุณงามความดีอยู่ คนเกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าๆ พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย การเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่ามันต้องมี

ที่มาที่ไป มันต้องมีเหตุ เหตุคือบุญกุศล คือการกระทำคุณงามความดีของเรา ถ้าคุณงามความดีของเรา

ในทางโลกการเสียสละของเรามันสูญเปล่าๆ เสียสละแล้วเราไม่ได้สิ่งใดมาๆ

การเสียสละ คุณสี เวลาอาหารมันหมดอายุ ในห้างสรรพสินค้าเขาเอาไปกองไว้ๆ ขายไม่ได้มันนะ มันเป็นประโยชน์กับใคร แต่เวลาถ้าเขาได้กำไรขาดทุนของเขา

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราเสียสละไปๆ มันจะสูญสลายไปไหน มันสูญสลายไป เราเสียสละด้วยเจตนาของเรา ปัจจุบันตั้ง สันติภูลิโก รู้จำเพาะตนๆ เรารู้เพราะเราเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นผู้ที่กระทำๆ เป็นผู้ที่กระทำฝังไว้ในดินๆ ใจ

นี่ได้เงินมาหนึ่งบาท เอาไว้ทำทุนหนึ่งสลึง เอาไว้เลี้ยงพ่อแม่หนึ่งสลึง เอาไว้ใช้จ่ายในครอบครัวหนึ่งสลึง อีกสลึงฝังดินไว้ๆ ใจ เจตนาที่ฝังดินไว้ๆ ฝังไว้ในหัวใจใจ

คนเราสวดมนต์สวดพรไม่ได้มันก็พยายามท่องบ่นเพื่อให้สวดได้ เวลาเขาสวดมนต์ ก่อนนอน ตื่นนอน สวดมนต์ๆ สวดเป็นประจำ ถ้ามันขาดสิ่งใดไป แล้วมันขาดอะไรไป

นี่ก็เหมือนกัน เราทำซ้ำทำซากๆ ทำให้จิตใจของเรามันเข้มแข็งขึ้นมา ทำจิตใจเราให้มันคงขึ้นมา ถ้ามันมั่นคงขึ้นมา นี่ระดับของท่าน ท่านเราเสียสละได้ วัตถุเราเสียสละได้ขนาดไหน

คนนะ ถ้ามีอำนาจวาสนานะ เขาเสียสละสิ่งๆ ที่ประณีตของเขาได้ทั้งสิ้น กษัตริย์ในสมัยพุทธกาล แม้แต่พระเจ้าตากฯ พระพุทธยอดฟ้าฯ เวลาท่านพินทุ พินทุศาสนานะ สมณะทำหน้าที่ของตนให้ดีเถิด ถ้ามันขาดตกบกพร่องสิ่งใด แม้แต่ชีวิตก็ถวายให้ได้ แม้แต่ชีวิตนี้เราก็ตวายให้กับสมณะได้ ขอให้สมณะทำตัวให้ดีเถิด

เห็นไหม เขาพร้อมที่จะส่งเสริม เขาพร้อมที่จะทำคุณงามความดี เขาพร้อมที่จะให้ แม้แต่ชีวิตเขายังสละให้ได้เลย ขอให้สมณะทำแต่สิ่งที่ดีงามๆ

ถ้าจิตใจของคนที่มีนดิงาม จิตใจของคนที่สูงส่งขึ้นไป เพราะอะไร เพราะการกระทำของเขา จิตใจเข้มแข็งของเขา เขาทำของเขาณะ

แล้วเขาทำของเขา เห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระ เราเห็นภัยในวัฏสงสาร เราหาที่
ประพฤติปฏิบัติ เราจะค้นคว้าหาใจของเราๆ

เวลาเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา วันนี้วันพระ วันทำบุญกุศลของ
เรา วันทำบุญกุศลของเราก็ระดับของท่านใด ระดับของท่าน คนที่มีสติมีปัญญาเขาทำของเขาได้
คนที่ไม่มีสติไม่มีปัญญาเขาบอกว่า ของฉันๆ ฉันหาของฉันมา ฉันมีความสุขอยู่แล้ว ในบ้านฉัน
มีความสุขฉันก็พอใจแล้ว ฉันพอใจทุกอย่าง...นั่นนะมันอมทุกข์

เวลาคนที่ไปวัดไปวา เขาบอกพวกนี้พวกมีปัญหา มีปัญหาเพราะมีปัญหาชีวิตใน

ปัญหาชีวิตถ้ามีบาทมีฐานขึ้นไป ถ้ามันมีบุญกุศลส่งเสริมไป มันจะไปเกิดเป็นคุณงาม
ความดีข้างหน้า แล้วถ้ามันเกิดเป็นคุณงามความดีข้างหน้าละ ถ้ามันมีสติปัญญา ระดับของ
ท่าน เห็นไหม

ระดับของศีล เห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระ เราจะมาประพฤติปฏิบัติขึ้นมามัน
ต้องค้นคว้าหาหัวใจของตน

การศึกษาๆ ศึกษาได้ด้วยทฤษฎี ศึกษามาด้วยการจำมา การท่องจำธรรมวินัยขององค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่องจำมาแล้วก็มาเถียงกันปากเปียกปากแฉะ ต่างคนต่างอวด
ความรู้ ต่างคนต่างอวดความเห็นของตน แต่ไม่รู้สัจจะความจริงแม้แต่ชี้กระพี้

เวลาจะเอาจริงเอาจังขึ้นมา ไปวัดไปวาขึ้นมา เราต้องทำความสงบของใจเข้ามา วัด
ปฏิบัติๆ ใจ วัดปฏิบัติเขาจะอำนวยความสะดวกแก่การประพฤติปฏิบัติ เพราะการประพฤติ
ปฏิบัติมันจะเข้าไปสู่ใจของตน

การประพฤติปฏิบัติมันมีแต่ดัดจริต มันจะเอาอย่างนั้น จะเอาอย่างนี้...เอาที่บ้านมึง
บ้านมึงนะ

เวลาจะมาๆ แล้ว นี่เขาทำไว้ๆ ครูบาอาจารย์ที่เขาทำของเขามาแล้ว เขาทำของเขา เขารู้
ว่าสิ่งใดควรและไม่ควร สบายๆ ถ้าเป็นสบายๆขึ้นมา เพราะสิ่งที่มีคุณค่าที่สุด สิ่งที่มีคุณค่า
ที่สุดคือหัวใจของตน

ถ้าใครเห็นหัวใจของตน ใครทำความสงบของใจได้มันมีคุณค่ามาก ไม่ต้องมาดัดจริต ดัดจริตจะเอาใญ่จะเอาไฉน...เอาที่บ้านมึง ไร้สาระ เอาโลกเป็นใหญ่ๆ ไง

แต่ถ้าเอาธรรมเป็นใหญ่ๆ สิ่งที่ทำมาๆ สัปปายะ ๔ สัปปายะ ๔ สิ่งใดที่มันดัดจริต ที่มันอยากได้อะไรดีขึ้นมา เขาพยายามตัดมันออกๆ

ดูสิ ดูพระเราสิ เวลาจะเข้าพรรษา ถือธุดงค์ๆ พยายามตัดมันออกๆ นี่ขัดเกลากิเลสๆ มันไม่ใช่วิธีการจะฆ่า แต่มันเป็นวิธีการขัดเกลา แบ่งเบาภาระทำให้มันเบาบางลง อย่าไปเพิ่มให้มัน เข้มแข็งขึ้น อย่าไปเพิ่มที่มันจะไปยึดมั่นถือมั่นของมัน เห็นไหม

แม้แต่ทำไม่ได้ ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็บัญญัติไว้แล้ว แต่ใครเห็นคุณค่ามันหรือไม่ละ มีแต่หลงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์เราเห็นคุณค่าของมัน เห็นคุณค่าของมันเพราะอะไร

เห็นคุณค่าของมันเวลาออกคันคว่าไง จับผิดจับถูก จับไม่ได้ทั้งสิ้น ทั้งๆ ที่ตัวเราก็คือเป็นคน ที่เข้มแข็ง ตัวเราก็คือคนที่มีความสามารถ เราก็คือคนที่แสวงหาต้องการทั้งสิ้นๆ แต่ไม่เคยได้อะไร เพราะต้นมันคด ความไม่รู้ของตน ทุริตมานะจะอวดรู้อวดเห็นขนาดไหนก็ได้แค่นั้นแหละ มันก็ติดกำแพงทุริตมานะของตนอยู่นั่นละ ไปไหนไม่รอดหรอก

แต่ถ้ามันทำลายกำแพง ทำลายทุริตมานะของตนเข้าไป เอ้อเหอ! เวลาเอื้อะ! นั่นนะเขาเข้าไปสู่ความจริงของเขา ถ้าเข้าไปสู่ความจริงของเขานะ ความจริงของเขาเป็นสัจจะเป็นความจริงในใจอันนั้น ปัจเจกตัง สันทิฏฐิโก ถ้าเข้าถึงความจริงอันนั้นแล้วเห็นคุณค่าทันทีเลยละ

เห็นคุณค่าทันทีว่า สิ่งที่ยวนขวายตะเกียกตะกายมาเพื่ออะไร สิ่งที่ยวนขวายตะเกียกตะกายมาก็เพื่อหัวใจอันนี้ แต่เดิมมานั่นคด ต้นมันคด ดัดจริต จะเป็นอย่างนั้น จะเป็นอย่างนี้ จะเป็นอย่างนั้น แล้วก็ติดตรงนั้นละ เป็นอย่างนั้นละ เป็นที่ดัดจริตนะ เป็นที่คาดคิด คาดหมาย คาดหวังที่จะได้นะ ก็แค่นั้น นั่นนะคือหลุมพราง กิเลสมันขุดล่อเอาไว้ กิเลสมันขุดล่อไว้หมดเลย

ปลา ผนตก น้ำใหม่มามันจะแสวงหาน้ำใหม่ของมัน ไ้กลิ่นของน้ำ กลิ่นของอากาศ อู้ฮู! ปลา เป็นธรรมชาติของมัน

ไฉนกิเลสมันหลุดล่อไฉนละ หลุมพราง จะเป็นอย่างนั้นๆ เรียนมาหมดแล้ว รู้หมดแล้ว เวลาเข้าไปแล้วก็ไปตกหลุมพรางนั้นละ แล้วก็เป็สังคมที่ยิ่งใหญ่ สังคมใหญ่เพราะอะไร โลกียะ โลก คนเกิดมาเป็นอย่างนั้นทั้งนั้น คนที่เกิดมา โลกียปัญญา มันเป็ปรัชญา เป็ความเห็นของตน เป็ความเห็นจากอวิชา

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายิ่งใหญ่ถูกต้องดีงาม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปราบปรามกิเลสราบคาบ

แต่ความยิ่งใหญ่ของกิเลสโดยการเกิดของมนุษย์เิง เรามาทำบุญกุศลระดับของท่านๆ ทำทานขึ้นมามีอะไร เพื่อเป็นบาทเป็นฐาน เพื่อเป็นเหตุ เป็นเหตุให้หัวใจเราเข้มแข็ง เป็นเหตุให้เป็นบุญกุศลติดแนบหัวใจนี้ไป

เวลาจะไปเกิดขึ้นมา เกิดขึ้นมาเป็นคนดี เกิดขึ้นมามีอำนาจวาสนา เกิดขึ้นมาเพื่อแสวงหา

เวลาเกิดขึ้นมาแล้วแสวงหาโดยอวิชา แสวงหาโดยกิเลสค้นหาความทะยานอยากของตน มันก็ไปติดกำแพงนั้นละ ไปเกิดในหลุมพรางของมันเิง จะเป็นอย่างนั้นๆ จะเป็นอยู่อย่างนั้นละ แล้วไปไหนไม่รอดหรอก

แต่ถ้าเป็สัจจะความจริงนะ เจียบกริบเลยละ มหัตศจรรย์ ความมหัตศจรรย์ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานยกขึ้นสู่วิปัสสนาด้วยเิงมหัตศจรรย์เข้าไปใหญ่ ถ้าเิงมหัตศจรรย์เข้าไปใหญ่ เห็นไหม

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ สิ่งที่เป็นปริยัติ สาธุธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา เคารพบูชามากแต่ว่างไว้ เป็ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่จะเอาของเรา สิ่งนั้นมันได้แต่ชื่อ ถ้าเป็ความจริงๆ ขึ้นมาในใจมันเป็นอย่างไร

ถ้าเป็นอย่างไร ปฏิบัติขึ้นมามันมาจากไหนละ มันมาจากการเราเสียสละ เราชวนชวาย เรายื่นแหละ เรามาจากการเสียสละชวนชวายขึ้นมามันก็เป็นจิตนิสัย นิสัยของคนดีงามแคไหน นิสัยของคนอ่อนโยนแคไหน นิสัยของคนกระด้างแคไหน มันก็ต้องเอาสิ่งนั้นเข้าไปปราบปรามกับสิ่งที่เป็นความอ่อนโยนเป็ความกระด้างในใจของตน

ถ้ามันปราบปรามมันได้ มันปราบปรามได้ด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา นี่ไง เอาความสงบสยบความเคลื่อนไหวไง

แต่มันเคลื่อนไหวๆ โดยธรรมชาติของมัน มันขยับมันออกมา มันสงบไม่ได้หรอก เกิดดับๆ แล้วถ้าเกิดดับด้วยความโกรธ เกิดดับด้วยความหลง โอ้โฮ! มันเกิดดับไม่มีที่สิ้นสุดเลย เกิดดับจนเดือดร้อนเลย

นี่มันเคลื่อนไหว เคลื่อนไหวแล้วมันตีโพยตีพายด้วย แล้วถ้ามันเทียบเคียง “ธรรมะเป็นอย่างนี้ ธรรมะมันเคลื่อนไหวอย่างนี้ มันเกิดดับอย่างนี้ มันเป็นเช่นนั้นเองๆ”...ปฏิเสธ จะไม่ทำอะไรเลยนะ

“มันเป็นเช่นนั้นเอง รู้เท่าหมดแล้ว มันเป็นเช่นนั้นเอง เกิดดับเห็นหมดเลย” นี่ไง มันก็หลอกล่อให้ไปจ้านกับมันอีกหลุมพรางหนึ่ง แล้วก็เป็นอย่างนั้นนะ “มันเป็นเช่นนั้นเองๆ” แล้วเป็นเช่นนั้นอย่างไรละ เป็นเช่นที่อยากดังอยากใหญ่อยากเหยียบย่ำคนไง

แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นเอง ดูหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นสิ ปาเขาเป็นที่รื่นเริง ที่ความสงบสัจเป็นที่รื่นเริง เป็นที่รื่นเริงเพราะใจเรารื่นเริง ใจของเราไม่เกาะเกี่ยวใครทั้งสิ้น เป็นอิสระเสรีภาพทั้งหมด รื่นเริงเพราะใจของเราไง

เป็นเช่นนั้นเองหรือ เป็นเช่นนั้นเองก็เรื่องของเอ็งไง เป็นความรื่นเริงในใจของตน นี่สัจจะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วมันอยู่ที่ไหนละ มันอยู่ที่อกกัณโถของเราไง มันอยู่ที่หัวใจนี่ไง หัวใจที่ทุกข์ที่ยาก หัวใจที่ทุกข์ที่ยากที่มีอำนาจสนามมันจะคิดถึงทางออก

เราไปวัดไปวาๆ เราชวนขวายเป็น ในเมื่อเป็นบริษัท ๔ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากไว้กับบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

อุบาสก อุบาสิกา การเคลื่อนไหวเป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภิกษุเลี้ยงชีพด้วยปัสัขังๆ การเลี้ยงชีพด้วยปัสัขังไม่มีอาชีพใดๆ ทั้งสิ้น ภิกษุดำรงชีวิตแบบพรจาสไม่ได้ พรจาสเขาทำอะไรได้ ภิกษุทำไม่ได้ ถ้าภิกษุทำได้ ภิกษุไม่มีสมณสาธูป ไม่มีกิริยาของการเป็นสมณะ กิริยาของการเป็นสมณะเป็นกิริยาภายนอก

แล้วถ้าความบรรลุพุทธะเป็นเรื่องจากภายใน ถ้าเรื่องจากภายใน เห็นใหม่

ดูสิ ถ้าเป็นฆราวาส ฆราวาสถ้าประพฤติปฏิบัติขึ้นมาถ้าเขาเป็นความจริง นางวิสาขา เป็นพระโสดาบันไง แล้วตอนนี้ใครๆ ก็จะเป็นนางวิสาขา

นางวิสาขาเขาเป็นจากหัวใจของเขา เขาเคารพบูชาในหัวใจของเขา ไม่ใช่วิชาที่ติด บ้าย โอ้ย! ติดบ้ายซุงเลย “จะเป็นนางวิสาขา”

แต่ถ้าเป็นความจริงๆ มันเป็นความจริงจากในใจ ถ้าเป็นความจริงจากในใจ จะเป็นอะไร ก็โสดาบันเหมือนกัน จะเป็นอะไรก็เป็นเหมือนกัน ชื่อเป็นชื่อ แต่ถ้าเป็นความจริง เป็นความจริง ในหัวใจดวงนี้ ถ้าหัวใจดวงนี้ถ้าเป็นความจริงมันมีคุณค่า

คนคนหนึ่งนะ จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วถ้ามันพาดกระแสงแล้ว คำว่า “พาด กระแสงแล้ว” ไกล่ชิดพระพุทธเจ้าขนาดนั้นนะ นี่ของเรา เราเป็นฆราวาส เรายังพยายามจะถึง พุทธมามกะ ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราพยายามๆ รัตนตรัยของเราเป็นที่พึ่งที่อาศัย ของเรา แล้วถ้าจิตใจมันพาดกระแสงแล้ว ถ้ามันใกล้ขนาดนั้นแล้ว พฤติกรรมมันจะเหลวแหลกได้ อย่างไร มันเป็นไปได้หรือไม่ได้ออก

ถ้าเป็นนางวิสาขาเขาเป็นด้วยหัวใจของเขา นางวิสาขาจะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า เครื่องประดับถอดออกหมด สิ่งใดวางไว้หมด จะทำให้เป็นพรหมจรรย์ๆ เขา ไม่เอาเรื่องโลกมายิ่งใหญ่หรือ เขาไม่เอาโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศมา อวดอ้างกันหรือ ในธรรมนี้ไม่มี

ในธรรมนี้ ถ้าใครเข้าถึงสัจธรรมความจริงแล้ว อันนั้นมีคุณค่า รื่นเริง อากาศ อยู่ที่ไหน ก็ได้ ยิ้ม ครุบาอาจารย์เรานะ ถ้าเป็นธรรมนะ ท่านนี่

ไอ้พวกหมาบ้ามันชอบเห่า เห่าบ้าบอคอแตก นั่นก็เสียงหมา ไม่มีประโยชน์อะไรเลย

แต่ถ้าเป็นเสียงธรรมๆ นะ เราประพฤติปฏิบัติเราติดขัดอะไร ติดข้องสิ่งใด นี่ไง ธรรมะ เป็นธรรมชาติ เห็นไปไม่หลุดจากขั้วนั้นเป็นสัจธรรม เห็นการเปลี่ยนแปลงทางโลกเป็นสัจธรรม หมดเพราะใจเราเป็นธรรม

ใจเราเป็นธรรมแล้วเห็นคุณค่ามากนะ เห็นคนทุกข์คนยาก คนปากกัดตีนถีบ เห็นคนนะ โอ้ย! มันเศร้าใจนะ นี่ผลของวิภว วิภวจะขับเคลื่อนมา วิภวจะไ้ ทำดีทำชั่วมา เพราะดีและชั่ว ผลของมันถึงให้เป็นวิบาก

ผลกรรมวิบากมีแต่ความเจ็บแค้น คนที่เขาเริ่มเรื่องอาชญาของเขาไป อันนั้นเพราะเขาทำบุญกุศลของเขา มา แต่บุญกุศลเป็นอามิส คำว่า “อามิส” เป็นของชั่วคราวทั้งสิ้น ของชั่วคราวคือมันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป มันมีโอกาสที่สิ้นสุด เริ่มต้น ท่ามกลาง และที่ สุด สรรพสิ่งในโลกนี้มันจะเวียนอยู่อย่างนี้ตลอดไป

แล้วผู้ที่เริ่มเรื่องในธรรมมองแล้วมันสอดคล้องอะไร สอดคล้อง ธรรม สัจธรรมๆ ถ้าใจเป็นธรรมเห็นแล้วมันสอดคล้อง สอดคล้องในวิภว นี่ผลของวิภวจะขับเคลื่อนมาให้เกิดให้ตายกันอยู่ นี่แล้วธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าไปแยกไปแยะไปพิจารณา แล้วเข้าไปพิจารณาอย่างไรไม่ให้กิเลสมันหลอกอ้างไ้

นี่กิเลสบังเอิญไ้ อ้างธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าเป็นผู้รู้ แล้วก็มาอ้างอิงไป แต่กันบั้ง ภวาสวะ ภพ นั่นกิเลสชัดๆ เลย อวิชชาไม่รู้จักตัวเองเลย

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเราสอน สิ่งที่เราปากกัดตีนถีบมา ปากกัดตีนถีบมา มาวัดมา วาขึ้นมาทำบุญกุศลของเรา ถ้าทำบุญกุศลของเรา ถ้าเป็นธรรมๆ ทำบุญทั้งเหว ทำดีคือดี ดีแล้วจบ ไม่ติดข้องใดๆ ทั้งสิ้น ทำความดีซบสมไป นาโน จุดที่เล็กที่สุดคือความรู้สึกนี้ แล้วก็ให้มันเข้มแข็งขึ้นมาๆ

ถ้าเข้มแข็งขึ้นมา ทำสิ่งใดมันทำได้ทั้งสิ้น แล้วทำได้ทั้งสิ้นแล้วเป็นคนที่ดีฉลาดนะ ปิดทองหลังพระๆ อยากทำกุศลของเราโดยที่ไม่ต้องให้ใครมาออกแวกวอแว ไม่ต้องให้ใครมาคิดมาขวาง ใครจะกีดขวาง เชิญ ไปเลย ไปก่อน เราทำอะไรของเราก็ได้ ทำเสร็จแล้วนะ เราจะทำความสงบใจเราเข้ามา

ถ้าใจสงบระงับแล้วถ้าเกิดปัญญาขึ้นมา นี่ไ้ ภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดจากจิต ปัญญาเกิดจากการค้นคว้า ปัญญาเกิดจากการแสวงหา ปัญญาเกิดจากการฝึกหัดของเรา มันขึ้นมาๆ มันเป็นเรื่องเราทั้งนั้นนะ สมบัติที่เป็นของเรานะ แล้วมันฝังอยู่ในใจนี้ เพราะมันเป็นร่องเป็นรอยไ้

เวลาคนทำความสงบของใจไม่ได้มันติดมันตันทั้งสิ้น เวลาใครทำความสงบใจได้แล้ว
อยากได้อีก ให้จำคำบริกรรม ให้จำอารมณ์ความรู้สึก ให้จำการกระทำนั้น ครั้งที่หนึ่ง ครั้งที่สอง
ครั้งที่สาม

หลวงตาท่านภาวนาอยู่ ท่านบอก เรียนอยู่เจ็ดปี ภาวนาพุทโธฯ ใจเป็นอัปปนาสมาธิ
สงบได้แค่สามหน สามครั้งๆ เจ็ดปี

แล้วของเราทำแล้วได้อะไรบ้าง ถ้าทำของเราแล้วได้อะไร สิ่งที่ทำมาๆ เวลาคนที่
ประพฤติกปฏิบัติแล้วบอกว่าทำแล้วไม่ได้อะไรเลย

เวลามาทำบุญถวายภัตตาหารได้บุญไหม แล้วเวลาภาวนายกสว่างกายเดินจงกรม นั่ง
สมาธิภาวนาถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ได้บุญไหม

บุญกิริยาวัตถุ เราเป็นสิทธิเสรีภาพ เป็นสิทธิฯ ใครจะนอนตีแปดง ใครจะกันขวิดดำน้ำ
อย่างไรก็สิทธิของคนทั้งสิ้น ใครทำอะไรก็ได้ เข้าไปอยู่ในห้องของตนทำอะไรก็ได้ ได้ทั้งสิ้น แต่
เราเสียสละหมดเลย นั่งสมาธิถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

จะที่ไหนก็ได้แล้วแต่ เรายกเราถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บุญกิริยาวัตถุ กิริยา
ทำทางความสงบเสถียร เราถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันไม่ได้บุญตรงไหน

มันภาวนาแล้วมันไม่ได้อะไร ไม่ได้ตรงไหนละ

ไม่ได้ตรงที่กิเลสมันพุ่งช่านัง กิเลสมันติดมันตันัง ฆุ่นก็ไม่ได้ นีก็ไม่ได้ แล้วถ้านอนตี
แปดงนะได้ นอนเป็นท่อนพินนะได้ ท่อนพินเขาเอาไว้เผา ตายแล้วซากศพเผาในเชิงตะกอน
ทั้งนั้นนะ เอาไว้ต่อนั้นแล้วค่อยไปเสียใจไซ้ใหม่ ตายไปแล้วไปเห็นผลบุญของตน เห็นผลบาป
ของตน เห็นกรรมของตน อู้ฮู! เสียตายๆ

เสียตายต่อเมื่อมันจนตรอก เวลามีโอกาสมันไม่ทำ มันไม่รู้จักริธีการทำ

วันนี้วันพระฯ วันพระเพื่อเตือนหัวใจดวงนี้ให้หัวใจดวงนี้มันประเสริฐขึ้นมา มันแจ่มแจ้ง
ขึ้นมาให้มันมีจุดยืนของมันขึ้นมาเพื่อหัวใจของเราเอง เอวัง